

den Side aldrig har hørt, at den vil ned med Beskyttelsen, som jeg vil. Men jeg er gaaet ud fra, at naar de ærede Medlemmer tale paa de organiserede Arbejders Vegne, kunde de indenfor hvert enkelt Fag sige os, hvor meget man kan komme ned med Beskyttelsen.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Chr. Reventlow: Kun et Par korte Bemærkninger til den højtærede Finansminister: Jeg *har* sagt, hvor Tabet vilde blive af, nemlig ikke blot blive opsuget af Mellemlandere, men ogsaa af Udlandet og af ny Raffinadører, der operer med billigere udenlandsk Sukker. Jeg har *ikke* regnet med, at hele Beskyttelsen udnyttes. Hvis jeg havde gjort det, vilde jeg alene for de to første Positioner være kommen op til et Tab af et Par Mill. Kroner. Jeg regnede heller ikke hele Tabet til $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr., men jeg regnede med dette Tal som et reduceret Tab paa de to første Positioner. Nu siger den højtærede Minister, at Tabet vil blive 880,000 Kr. Det er en meget interessant Oplysning, der her er fremkommen. Den viser nemlig, hvad der *tilsigtes*, og den viser et Tal, som dog i alt Fald er til at overse, og som der altsaa kan forhandles om. Jeg kan se, hvor dette Tal kommer fra — saa mange Beregninger har jeg dog anstillet i denne Sag —, jeg kan derfor ogsaa se, at man har ganske glemt at medtage Tabet paa de over 50 Mill. Pd. Puddersukker. Selv om man ikke ansætter dette Tab til mere end ca. $\frac{1}{2}$ Mill., vil man, naar det sammenlægges med det af Finansministeren nævnte Tal, komme op over $1\frac{1}{4}$ Mill., altsaa op over det Tal, hvormed jeg manøvrerede.

Den tredie Position ser Ministeren nu paa som jeg, og jeg takker ham inderligt derfor. Thi *naar* der er Villighed til at forandre denne ganske ruinerende Position og forandre den tilstrækkeligt, *naar* man ved, at der tilsigtes et Maksimumstab af 880,000 Kr., og *naar* man fra den anden Side erkender, at *nogen* Nedsættelse i Beskyttelsen maa man se at taale, saa er der herved tilvejebragt et haandgribeligt Forhandlingsgrundlag, under Forudsætning af, at Brysselerkonventionen vedbliver at bestaa.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Alfred Christensen: Maa jeg udtale min Glæde over, at den højtærede Finansminister og de andre Autoriteter ville have deres Opmærksomhed henvendt paa Forholdet i Frihavnen. Jeg nærer saa ikke nogen Tvivl om, at selv om det vil blive vanskeligt, vil det dog lykkes for de vedkommende at bringe det derhen, at de Danske hver paa sin Side af Gitret blive satte under de samme Lovbestemmelser, saa der kommer til at gælde lige Ret for Borgerne indenfor og udenfor Gitret.

Hvad angaar den højtærede Ministers Bemærkninger om den politiske Del af mine tidligere Udtalelser, gør det mig oprigtigt talt noget ondt, naar den højtærede Minister ikke kan forstaa, at jeg var bedrøvet og syntes, at det var, som jeg sagde, et viderværdigt Syn, vi oplevede i 1892, naar vi saa Folk kæmpe paa politiske Møder og overfor deres Vælgere for noget, de sagde var deres Overbevisning, og saa, naar de kom ind paa Ting, efter min Mening svigte de givne Løfter, medens jeg derimod den Dag, da der aabent og ærligt kom en konservativ Sammenlutning i Gang, vilde hilse det som en glædelig Begivenhed, saa vidste vi, det Parti, jeg tilhører, med de saakaldte radikale Tendenser, hvor vi havde vore Modstandere. Det hænger sammen med, at jeg baade privat og offentlig holder meget af en ærlig og aaben Fremgangsmaade. Jeg holder af at vide baade om mine Venner og mine Modstandere, at naar de kæmpe, kæmpe de efter deres egen ærlige Overbevisning og bruge ikke et Ord her, der skal forstaas paa en anden Maade der. Den samme Opfattelse tror jeg, den højtærede Finansminister vilde have godt af at tilegne sig, hvis han ikke allerede har den. I gamle Dage har den højtærede Ministers Opfattelse og min specielt paa dette Punkt saamænd været som to Tvillingbrødre.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Det ærede Medlem har Ret i, at denne Opfattelse har jeg haft, og har jeg, at man skal altid tale aabent og ærligt og sige rent ud, hvad man mener. Det skal det ærede Medlem ogsaa gøre, og i Fremtiden skal han gøre en Ting til. Han skal tale om Kendsgæringer og om de Ting, der ligge for, for den konservative Samling, som han gør hele sin Politik paa, det er kun Digt og Fantasi, som hans egen Hjerne og andres Hjerner have opfundet, og som bruges til at stille op som Skræmmebillede, for at man kan have noget at kæmpe imod.